

LUDWIG EMIL Úr részére

Tisztelt Uram!

Az elmúlt időszakban élvezettel olvastam kicsi hazánk legkorruptabb iparágának, azaz a nem éppen a minőségéről és tisztességéről elhíresült építőiparunkkal kapcsolatos cikkeket.

Mint a kőipar területén 33 éve tevékenykedő emberke, megfelelő rálátással rendelkezem (legalább is úgy vélem), az építőiparban zajló erkölcsi, gazdasági és szakmai negatív rendszerváltozással kapcsolatos ügyekre, azaz a jogszabályokkal való visszaélésekre, hogyan milyen formában történik a kisvállalkozók legális kirablása, és miért oly silány az építőiparunk, miért hozzá nem értő embereket alkalmaznak szakkivitelezői feladatok elvégzésére, ráadásul azokat is feketén, de zömében szürkén.

2007.január 2.-án „A defektes időkerék és utasai” címmel jelent meg észrevétele az alig 3 éve politikai lihegéssel átadott műalkotásról.

Tegyük félre azon ismeretünket, hogy a 300.000.000.-Ft bekerülési összegből kb. 100.000.000.-Ft, azaz százmillió forint visszakerült a politikába, mely ma már természetes tevékenység a politikában „elismert”, nyilvántartott cégek esetében. (ne feledje, hogy röfögő-dörmögő „kuncze apó” cége az SZDSZ bevallotta, hogy az osztrák Strabag cégtől mennyi pénzügyi támogatást kapott, de azt már nem meri bevallani, hogy a Magyarországi Strabag hány milliárd(!) forintos támogatását élvezték eddig, egyrészt, mint párttámogatást, másrészt a tűzhöz közellévő tagoknak a zsebe mennyivel lett nehezebb? Egyébként nem mindig pénz kerül vissza a politikus zsebébe, gyakoribb jelenség, hogy építőipari cégek a kötelezettségeiket „ledolgozzák”.

Visszatérve az Időkerékre az alábbi kérdése merültek fel bennem:

A termékfelelősségről szóló 1993. évi X. törvény szerint a gyártó felel az általa létrehozott termékért, esetünkben egy műalkotás szakszerű kivitelezésért, melyért garanciális kötelezettséggel tartozik!

A károsult kártérítési igényét 3 éves elévülési határidő alatt érvényesítheti. Esetünkben a károsult, azaz a terméket működtető-használó kincstári vagyongazdálkodó részéről történt-e már kezdeményezés ez ügyben? A garanciális javítási költség vissza van-e még tartva, vagy már kifizették a kivitelezőnek? A kezelő használatba adás érdekében vajon miért adott 99, 3%-os leértékelt árat?

Egyáltalán ilyen silány, nem működő, magyarul selejt terméket szabad-e eladni? Nem kéne először a kivitelezővel megjavíttatni, vagy inkasszóval a kifizetett összeget tőle visszavenni, egyben felkérve arra, hogy mielőbb bontsa el, szállítsa el azt az alkotását?

E hatalmas veszteséget, a pénzügyi károkozást a kivitelezőn egyáltalán számon fogják-e majd kérni? Ön tényleg azt feltételezi, hogy ez ügyben folyik bármilyen jogvita?

Ön azt írja, hogy az építési engedély nélkül felépített, ivóvizet szolgáltató „Gellért téri díszkút” 140.000.000.-Ft-ba került. Nem furcsa, hogy e létesítmény –mely valóban komoly kőfaragó munkát tartalmaz-, fele annyiba került, mint a nem működő Időkerék? Mitől e nagy árkülönbség?

Tényleg az építési engedély nélkül felépített díszkút után ki fizette meg, illetve megfizette-e valaki az építési bírságot? Történt-e felelősségre vonás? Mert ugye az építési bírságot, ha a már létesítményt nem bontották el és fennmaradási-használatba vételi engedélyt kapott, akkor az után a bírságot meg kell fizetni. Valakinek. Az biztos, hogy mi állampolgárok megfizettük.

Vácszentlászló, 2007. január 7.

Üdvözlettel: Kovács István